

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1034/1, одржаног 21. 5. 2025. године, изабрани смо за чланове Комисије за избор кандидата који су се пријавили на расписани конкурс за доцента за ужу научну област Српски језик, предмети Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика, који је објављен у листу „Послови“ бр. 1147 од 4. VI 2025. године. На конкурс се пријавио кандидат Катарина Беговић. Имамо част да о кандидату поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци

Катарина Беговић је рођена 31. августа 1987. године у Београду. Основну и средњу школу (Филолошка гимназија, смер Класична филологија) завршила је у Београду. Дипломирала је на студијској групи Српски језик и примењена лингвистика 2011. године на Филолошком факултету у Београду (просечна оцена 9,65).

Мастер студије на смеру Српска филологија окончала је 2012. године (с просечном оценом 10,00) и мастер рад под насловом „Семантички развитак праиндоевропских бинарних опозитива *леви–десни* на српском и општесловенском плану“ одбранила је 8. октобра 2012. године на Филолошком факултету у Београду, пред комисијом у саставу: доц. др Александар Милановић (ментор), проф. др Драгана Мршевић-Радовић.

Докторску дисертацију под насловом „Фразеологизми са компонентом *жив* на српском и јужнословенском говорном простору: дијахронијски и синхронијски аспект“ одбранила је 24. фебруара 2020. године на Филолошком факултету у Београду, пред комисијом у саставу: проф. др Александар Милановић (ментор), доц. др Виктор Савић, др Наташа Вуловић.

2. Радно искуство

Катарина Беговић је школске 2012/2013. године била сарадник на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду на следећим предметима: Лекторска и коректорска пракса у издаваштву, Спикерска и лекторска пракса на радију, Лексикографска пракса у научној установи, Језичка култура у наставној пракси.

Исте школске године радила је као сарадник у настави на предмету Граматика српског језика на Учитељском факултету у Београду.

Од 7. октобра 2013. године запослена је на радном месту Асистент за ужу научну област Српски језик, предмет Историја српског језика, на Катедри за српски језик са

јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду. Изводила је вежбе на следећим предметима: Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историјска граматика српског језика 1, Историјска граматика српског језика 2, Историја српског књижевног језика, Историја књижевног језика код Срба. Учествовала је у реализацији следећих пракси: Спикерска и лекторска пракса на радију, Лекторска и коректорска пракса у издаваштву, Лексикографска пракса у научној установи.

О педагошком раду др Катарине Беговић у периоду пре избора у звање доцента 2020. сведочи позитивна оцена у студентским анкетама за сваки од предмета на којима је била ангажована (просечна оцена 4,7 од 5).

Од 2020. године запослена је на радном месту Доцент за ужу научну област Српски језик, предмет Историја српског језика на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета Универзитета у Београду. Држи наставу на следећим предметима: Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историјска граматика српског језика 1, Историјска граматика српског језика 2, Историја српског књижевног језика, Историја књижевног језика код Срба. На Катедри за српски језик са јужнословенским језицима учествује и у реализацији следећих пракси: Спикерска и лекторска пракса на радију, Лекторска и коректорска пракса у издаваштву, Лексикографска пракса у научној установи.

Аутор је и реализатор курса *Увод у дијакхронијску фразеологију* на мастер студијама (предмет активан од школске 2023/2024. године), који студенте упознаје са структурно-семантичким основама фразеолошког фонда језика кроз време, примарно на материјалу српског језика. Сличан курс не постоји у земљи и региону.

О педагошком раду др Катарине Беговић у периоду након избора у звање доцента 2020. сведочи позитивна оцена у студентским анкетама за сваки од предмета на којима је ангажована (просечна оцена 4,587 од 5).

До сада је учествовала на три национална и 17 (седамнаест) међународних научних скупова и 28 (двадесет осам) различитих семинара, радионица и сл. Одржала је предавања по позиву два пута на универзитетима у иностранству – Универзитет Сорбона у Паризу и Универзитет „Ћирило и Методије“ у Скопљу.

До сада је објавила укупно 34 (тридесет четири) рада, од тога 26 (двадесет шест) стручних и научних радова, шест приказа и једну хронику с научног скупа. Приредила је једну библиографију радова.

Сарадник је на различитим пројектима, редовно ангажована у различитим активностима Друштва за српски језик и књижевност Србије и Међународног славистичког центра, рецензент је научних и стручних радова у националним и међународним часописима и зборницима, рецензент уџбеника и других стручних публикација, члан организационих одбора научних скупова, члан уређивачких одбора зборника с научних скупова, члан различитих комисија за одбрану мастер и докторских радова.

Говори енглески, руски и шпански језик. Чита немачки, француски, италијански. Познаје старогрчки, латински и старословенски.

3. Менторство и чланство у комисијама за одбрану мастер радова и комисијама за оцену научне заснованости теме, оцену и одбрану докторских дисертација (после избора 2020)

Мастер радови

1. Члан Комисије за одбрану мастер рада *Теоријско-методолошки оквири монографија о језику писаца „предвуковске епохе“: сличности, разлике, развој*, кандидат Јана Поттић, рад одбраћен 14. 6. 2022.
2. Члан комисије за одбрану мастер рада *Описмењавање Логосом: приручници и уџбеници за основно образовање у Карловачкој митрополији пре терезијанске реформе школства / Alphabetisierung durch Logos: Hand- und Lehrbücher für die Grundschulen des Erzbistums Karlowitz vor der Theresianischen Schulreform* (мастер програм Београд — Келн), кандидат Стефан Здравинац, рад одбраћен 7. 9. 2023.
3. Члан Комисије за одбрану мастер рада *Именице у збирци Јована Мушкатировића Причте илити по простому пословице темже сентенције илити реченија*, кандидат Кристина Пантелић, рад одбраћен 25. 9. 2023.
4. Члан Комисије за одбрану мастер рада *Културнополитички аспекти правописа: нормирање графичког система и функционализација правописних примера*, кандидат Милош Милићевић, рад одбраћен 30. 9. 2023.
5. Ментор и члан Комисије за одбрану мастер рада *Фразеологизми са компонентама дан и ноћ у српском језику*, кандидат Александра Стојановић, рад одбраћен 22. 11. 2023.
6. Ментор и члан Комисије за одбрану мастер рада *Фразеологизми са лексемама око и нос у српском језику*, кандидат Маша Томић, рад одбраћен 12. 3. 2024.

Докторске дисертације

7. Члан Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације *Синтаксичка варијативност у дискурсу друштвених мрежа*, кандидат Цица Бацић (Комисија формирана 22. 9. 2022).
8. Члан Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације *Синтакса и семантика линеаризације у делима Јоакима Вујића*, кандидат Томислав Матић (Комисија формирана 26. 10. 2022).
9. Члан Комисије за оцену докторске дисертације *Синтаксичка варијативност у дискурсу друштвених мрежа*, кандидат Цица Бацић (Комисија формирана 26. 4. 2023).
10. Члан Комисије за одбрану докторске дисертације *Синтаксичка варијативност у дискурсу друштвених мрежа*, кандидат Цица Бацић (Комисија формирана 3. 7. 2023; теза одбраћена 18. 9. 2023).
11. Члан Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације *Књижевна терминологија код Срба у XVIII и првој половини XIX века*, кандидат Кристина Стаменковић (Комисија формирана 21. 5. 2025).
12. Члан Комисије за одбрану докторске дисертације *Функције синтаксичког паралелизма у славеносрпским текстовима*, кандидат Биљана Ристић (Комисија формирана 21. 5. 2025, теза одбраћена 11. јула 2025).

4. Библиографија

ПРЕ ИЗБОРА 2020.

Научни и стручни радови

1. Беговић, К. 2007. „Магијска функција језика у радио рекламама“, *Свет речи*, 23–24, 94–100.
2. Беговић, К. 2012. „Значај метафоре за лингвокултуролошка истраживања“, *Свет речи*, 33–34, 43–54.
3. Беговић, К. 2013. „Антропонимске категорије у делу Борисава Станковића *Божји људи*“, *Свет речи*, 35–36, 43–50.
4. Беговић, К. 2014. „Етимолошки метод – значајан поступак у семантичким анализама“, у: *Fiatal Szlavisták Budapesti Nemzetközi Konferenciája III // 3rd Conference for Young Slavists in Budapest* (Зборник радова с Треће конференције за младе слависте у Будимпешти), Budapest: Eötvös Loránd University, 11–14. **M33 (1)**
5. Беговић, К. 2014. „Мали увод у дијахрону семантику – корен **jarъ-* (*jar*, *jara*, *jarost*): значењске транспозиције кроз време“, у: *Савремена проучавања језика и књижевности, година V, књига 1* (Зборник радова са V научног скупа младих филолога Србије), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 15–25. **M63 (1)**
6. Беговић, К. 2014. „Реконструисани корени **dek-* и **g^hes-r/t* у позноиндоевропском језичком систему“, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XIX, 727–744. **M24 (4)**
7. Begovic, K. 2014. „Hand in the Indo-European Context. Semantic development of the Indo-European *left-right* opposite pair in Serbian and other Slavonic languages“, in: *Beiträge der Europäischen Slavistischen Linguistik (Polyslav)*, Band 17, München – Berlin – Washington/D.C.: Verlag Otto Sagner, 14–24. **M33 (1)**
8. Беговић, К. 2015. „О глаголах *чезнути* и *ишчезнути* в истории сербского языка“, в: *Beiträge zum 18. Arbeitstreffen der Europäischen Slavistischen Linguistik (Polyslav)*, Band 18, Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 7–16. (Беговић, К. 2015. „Семантика везаних глаголских основа (о глаголима *чезнути* и *ишчезнути* кроз историју српског језика)“, *Књижевност и језик*, LXII, 3–4, 323–334). **M51 (3)**
9. Беговић, К. 2016. „Фразеологизми са компонентом жив – историја и савремено стање (О фразеологизму *виче (јауче, дере се) не(т)ко као да га жива деру*)“, *НССУВД*, 45/1, 395–405. **M51 (3)**
10. Беговић, К. 2017. „What does worrying do to us? On the phraseme *pojesti se živ* ‘to eat oneself alive’ in Serbo-Croatian and Slavic languages in general“, in: *Beiträge zum 20. Arbeitstreffen der Europäischen Slavistischen Linguistik (Polyslav)*, Band 20, Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 8–17. (Беговић, К. 2018. „Зашто смо се живи појели? О изразу *појести се (изјести се) жив*“, *Књижевност и језик*, LXIV, 3–4, 425–439.) **M51 (3)**
11. Беговић К. 2018. „Семантика придева *жив* на штокавском језичком простору. О придевској платисемији“, *НССУВД*, 47/1, 301–311. **M51 (3)**

12. Begović K. 2018. „Etimološki primarno značenje sintagmi *živi oganj* / *živa vatra* na štokavskom jezičkom prostoru“, u: *Beiträge zum 21. Arbeitstreffen der Europäischen Slavistischen Linguistik (Polyslav)*, Band 21, Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 8–17. **M24 (4)**
13. Беговић К. 2018. „Жива вода као божанска хипостаза – етимолошки примарно значење синтагме жива вода” (рад излаган у виду постер-реферата на XVI међународном конгресу слависта одржаном 20–27. августа 2018. у Београду), *Књижевност и језик*, LXV, 3–4, 361–375. **M51 (3)**
14. Беговић К. 2019. „Фразеолошки модел ’интензификатор и квалификатор *жив* + именица’ са значењем људске особине“, *НССУВД*, 49/1, 149–159. **M51 (3)**
15. Беговић К. 2019. „Ко је јарац живодерац? (Могућа интерпретација у оквирима етномитологије)”, у *Percepcia nadprirodzena vo frazeologiji (Slavofraz 2019)*, Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 55–62. (Прештампано у *Семинар српског језика, књижевности и културе, Предавања 13*, Београд: Међународни славистички центар, 2024, 87–96). **M13 (7)**

Прикази, библиографије

16. Беговић, К. 2012. Приказ *Обратног асоцијативног речника српског језика*, аутора Рајне Драгићевић, Предрага Пипера и Марије Стефановић, *Књижевност и језик*, LIX, 3–4, 387–390.
17. Беговић, К. 2013. Приказ књиге *Језик весма полезен* Александра Милановића, *Књижевност и језик*, LX, 3–4, 529–533.
18. Беговић, К. 2014. Приредила библиографију радова проф. др Боже Ћорића, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XIX, 5–19.
19. Беговић, К. 2015. „Целовито истраживање споменичке грађе (Бранкица Чигоја, Најстарији српски ћирилски натписи (XI–XV век))“, *Књижевност и језик*, LXII, 1–2, 221–226.

Докторска дисертација

Назив: „Фразеологизми са компонентом *жив* на српском и јужнословенском говорном простору: дијахронијски и синхронијски аспект“.

Датум одбране: 24. фебруар 2020. године.

Факултет: Филолошки факултет Универзитета у Београду.

Ментор: проф. др Александар Милановић, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

Чланови комисије: проф. др Александар Милановић, Филолошки факултет Универзитета у Београду, доц. др Виктор Савић, Филолошки факултет Универзитета у Београду / виши научни сарадник, Институт за српски језик САНУ, др Наташа Вуловић, научни сарадник, Институт за српски језик САНУ.

M70 (6)

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

Научни и стручни радови

20. Begović, K. 2020. „Bojati se (plašiti se, čuvati se, bežati od) koga/čega kao (od) <živog> ognja (<žive> vatre): srpsko-slovenačke paralele i opšti slovenski plan“, *Slovenika*, VI, 69–98. **M53 (1)**
21. Беговић, К. 2021. „Утицај лексичке антонимије на развој термилошких синтагми са компонентом *мртав* у српском језику“, *НССУВД*, 50/1, 265–277. **M51 (3) // M33 (1)**
22. Беговић, К. 2022. „Полисемија и теорија прототипа у дијахронијској перспективи. Полисемантичка структура лексеме *бес*“, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XXVII, 299–324. **M23 (5)**
23. Беговић, К. 2022. „Фразеолошки корпус у настави српског језика“, *Књижевност и језик*, LXIX/1, 111–127. **M51 (3)**
24. Беговић, К. 2023. „Прилог лексичкој и фразеолошкој семантици придева *бео* у историји српског језика“, *НССУВД*, 52/1, 97–108. **M51 (3) // M33 (1)**
25. Беговић, К. 2023. „Један вид савременог остракизма – облигаторност у употреби тзв. родно осетљивог језика“, у: *Последице закона о родној равноправности, Зборник радова са Округлог стола у Народној скупштини Републике Србије 17. јуна 2023. године*, Пирот–Београд: Pi press, 31–46.
26. Беговић, К. 2024. „Постоји ли историјска фразеологија у србистици“, *НССУВД*, 53/1, 121–130. **M51 (3) // M33 (1)**
27. Беговић, К. 2024. „Руски уџбеници код Срба у 18. веку“, у: *Савремено проучавање српског језика и књижевности и других словенских језика и књижевности као матерњих, инословенских и страних*, Зборник радова са XIX конгреса Савеза славистичких друштава Србије, 23–25. VIII 2023, Београд: Савез славистичких друштава Србије, 667–677. **M44 (3)**
28. Беговић, К. 2024. „Дискусија на округлом столу ‘Актуелни проблеми наставе српског језика и књижевности’, Тзв. родно осетљив језик између равноправности и ‘кансел’ културе“, у: *Савремено проучавање српског језика и књижевности и других словенских језика и књижевности као матерњих, инословенских и страних*, Зборник радова са XIX конгреса Савеза славистичких друштава Србије, 23–25. VIII 2023, Београд: Савез славистичких друштава Србије, 749–754.
29. Беговић, К. 2025. „Неки аспекти фразеолошке полисемије у историји српског језика“, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XXX, 127–156. **M23 (5)**
30. Беговић, К. 2025. „Историјска фразеологија и србистика – методе, могућности и перспективе“, у: *Topical Problems of studying the Modern Slavics: Language, Translation, Literature, Culture, History // Актуалне истраживачке проблеме савремене славистике: јазик, превод, литература, култура, историја*, Зборник радова с међународне научне конференције Полислав (Polyslav), Београд, 8–10. IX 2022, Berlin: Peter Lang GmbH, 82–93. **M13 (7)**

Прикази, хронике

31. Беговић, К. 2022. „Свеобухватно истраживање полисемије у српском језику (Наташа Миланов, *Српски лексички фонд из угла полисемије, Монографије 31*, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2021, 465 стр.)“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, 70/2, 653–657.

32. Беговић, К. 2023. „Наслеђе и стварање словенска и српска књижевна мисао кроз векове (Јованка Радић, Виктор Савић [ур.]. *Наслеђе и стварање. Свети Тирило 7 Свети Сава (869–1219–2019)*, I–II, Старословенско и српско наслеђе 2, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2019 [2020], 917 стр.)“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, 71/1, 289–292.
33. Беговић, К. 2024. „Андрићеви есеји у послератном периоду“, *Свеске Задужбине Иве Андрића*, 41, 191–204.
34. Беговић, К. 2024. „Фразеологија – перспективе дијахроног и синхроног изучавања. Међународни научни скуп у част проф. др Драгани Мршевић-Радовић. Филолошки факултет. Београд, 7. јун 2024“, *Јужнословенски филолог*, 80/2, 181–187.

Укупан број научних бодова

ПРЕ ИЗБОРА 2020.

$$2 \times M24 (8) + 6 \times M51 (18) + 2 \times M33 (2) + M63 (1) + M13 (7) M70 (6) = 42 \text{ научна бода}$$

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

$$M53 (1) + 4 \times M51 (12) + 2 \times M23 (10) + M44 (3) + M13 (7) = 33 \text{ научна бода}$$

5. Приказ и оцена радова након избора 2020.

Научна интересовања др Катарине Беговић крећу се углавном у области историје српског језика – историјске лексикологије и фразеологије, врло често са ширим интердисциплинарним, пре свега етнолингвистичким усмерењем. Сви радови др Катарине Беговић темама и стручношћу њихове обраде показују да су кандидатова научна интересовања у најужој вези са облашћу за коју је конкурс расписан.

1. Begović, K. 2020. „Bojati se (plašiti se, čuvati se, bežati od) koga/čega kao (od) <živog> ognja (<žive> vatre): srpsko-slovenačke paralele i opšti slovenski plan“, *Slovenika*, VI, 69–98.

Предмет рада је фразеологизам *бојати се* (*плашити се, чувати се, бежати од*) *кога/чега као (од) <живог> огња (<живе> ватре)* у словенским језицима, са посебним освртом на српски и словеначки план. Теоријско-методолошки темељ анализе јесте структурно-семантички, у оквирима историјске фразеологије, и шири етнолингвистички, с обзиром на етнокултурни и митолошки подтекст у ком се анализирана језичка јединица посматра. Грађа је ексцерпирана из различитих лексикографских извора, а у раду се истичу различити изазови у вези са стварањем репрезентативног узорка историјског фразеолошког корпуса. Закључује се да је фразеологизам потекао у народном изразу словенских језика с обзиром на (1) његову посведоченост широм словенског простора, (2) одсуство у западноиндоевропским језицима, (3) припадност фразеологизма бугарском дијалекатском корпусу, (4) потврду из српског историјског корпуса. Ова хипотеза поткрепљује се одговарајућим

етнокултурним, митолошким и етимолошким подацима у анализи синтагми *живи огањ* / *жива ватра*, које се разматрају као мотивација за анализирани фразеологизам. Предлаже се мотивациона база која подлеже фразеологизацији, као и сам ток којим је фразеологизација ишла, структурно и семантички. Разматрају се специфичности српског и словеначког корпуса, у којем се придев *жив* реализује у рематском делу фразеологизма као атрибут уз именице *огањ/ватра*. Закључује се да придев *жив* у фразеологизацију улази као интензификатор и квалификатор лексичког значења именица, а у фразеолошкој транспозицији добија улогу интензификатора фразеолошког значења. Претпоставља се да се у синтагмама *живи огањ* / *жива ватра* крије и значење обожене стихије из култа ватре, чиме српско-словеначке паралеле заједно са потврдом из горњолужичкосрпског корпуса иступају као носиоци архаичних црта општесловенског простора. У складу са тим, оставља се могућност универбизацији синтагми *живи огањ* → *огањ* / *жива ватра* → *ватра* у осталим словенским језицима. Закључује се да је фразеологизам вероватно наслеђен из позног прасловенског језика, са тим да се оставља могућност и претпоставци да представља резултат комплементарног развоја широм словенског простора.

2. Беговић, К. 2021. „Утицај лексичке антонимије на развој термилошких синтагми са компонентом *мртв* у српскоме језику“, НССУВД, 50/1, 265–277.

Предмет истраживања је утицај лексичке антонимије на развој термилошких синтагми са компонентом *мртв*. У раду се анализирају синтагме оваквог постања, сагледавају се закони семантичких померања које су синтагме претрпеле, као и улога придевске антонимије у тим померањима. Закључује се да импулс за формирање антонимне синтагме не полази увек од немаркиране синтагме са антонимом *жив* — у три случаја од укупно девет (именички центри *добитак*, *инвентар*, *крв*) синтагме настају ради експликације одговарајућих именичких значења. Механизми развоја лексичких значења са којима придеви улазе у термилошке синтагме су разнолики: метафора, метонимија, перспективизација, док су сва секундарна значења именица у корпусу метонимијска. Транспозиције целих синтагми заједно са уобичајеним семантичким померањима одликује сложен процес структурно-семантичке кондензације. Пет од девет анализираних парова зна за варијантност, што показује да нису све термилошке синтагме устаљене језичке јединице (што би одговарало специфичној семантици термина и његовој функцији), већ да и унутар општег термилошког система постоји лексичко варирање. Синтагме се посматрају од мотивисаних (*живи* и *мртви* *вулкан*, *жива ограда*, *жива* и *мртва* *вакцина*, *живи* и *мртви* *језик*, *жива вага*), преко оних које су у процесу застаревања (*жива* и *мртва* *вода*, *мртва ограда*, *живи* и *мртви* *инвентар*, *мртва вага*) до застарелих, које се доживљавају као потпуно идиоматизоване (*живи* и *мртви* *добитак*, *жива* и *мртва* *крв*). Анализа показује да за категорију мотивисаности није пресудан начин постанка термилошке синтагме. Као општи закључак у раду намеће се то да лексичко слагање не гарантује семантичку прозирност (*жива вода*), нити да је синтагма настала транспозицијом нужно непрозирна (*жива вага*) — мотивисаност је пре свега категорија зависна од актуелног језичког осећања говорника. Са обзиром на исход семантичке анализе, предлаже се принцип градуелности у приступу термилошким синтагмама и модификација критеријалног обележја (не)мотивисаности у идентификацији датог типа језичких јединица.

3. Беговић, К. 2022. „Полисемија и теорија прототипа у дијахронијској перспективи. Полисемантичка структура лексеме *бес*“, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XXVII, 299–324.

Предмет рада је анализа полисемантичке структуре лексеме *бес* кроз историју српскога језика у теоријско-методолошком оквиру теорије прототипа. Реконструише се полисемантичка структура од претпостављеног псл. значења и њен развој до актуелног стања. Анализира се постанак значења, као и архаизација појединачних значења унутар структуре. Разматра се сложена семантичка мрежа која се формира према законима категоризације: когнитивно истакнуто, централно значење је полазиште за директно или индиректно изведена секундарна значења, која су повезана према принципу родбинске сличности у континууму центар – периферија. Посебно се истиче проблем прототипичног значења у дијахронијској анализи с обзиром на динамику семантичког развоја коју је лексема претрпела. Историјска перспектива развоја осветљава комплексне односе међу појединачним значењима и потврђује да значења треба третирати као недискретне категорије. Приступом који се заснива на реконструкцији сукцесивности омогућава се увид у комплексну структуру мреже значења, њен раст и динамичка померања која тај раст прате. Теорија прототипа, у оквиру које је анализа спроведена, омогућила је сагледавање језичких категорија као последицу унутрашњег уређења концептног материјала одговарајућим механизмима мишљења. Значења у хронолошком оквиру од једанаест векова образују сложену мрежу према основним принципима категоризације у две димензије: (1) ширина, тј. дисперзивност која се посматра у односу *центар – периферија*; (2) дубина, сагледавање значења према принципу *опште – посебно*. Изнесено доказује да је образовање полисемантичке структуре у развојној перспективи когнитивно утемељено. Значајан аспект рада јесте и етимолошки: предлаже се могућа мотивациона веза између псл. **bēsъ* и пие. **bheǵdh-* у широј пие. перспективи. У тој семантичкој реконструкцији псл. **bēsъ* 'демон који присиљава на невољно и неконтролисано понашање' доводи се у везу са општим значење **bheǵdh-* 'принудити'. На крају, истиче се важност енциклопедијских података за разумевање развоја полисемантичке структуре лексеме *бес*. Декодирањем историјски примарног значења 'демон, злодух' и секундарног 'болест' у ширем културном кључу разумева се увођење нових чланова семантичке категорије по принципу сличности.

4. Беговић, К. 2023. „Прилог лексичкој и фразеолошкој семантици придева *бео* у историји српскога језика“, *НССУВД*, 52/1, 97–108.

У овом раду из области историјске лексичке и фразеолошке семантике анализира се етимолошки примарно значење придева *бео* и његова веза са делом српскога фразеолошког корпуса у чијој се мотивационој бази то значење препознаје. Полази се од историјски блиских јединица **bělъ(jь) bogъ*, **bělъ(jь) dьnъ*, **bělъ(jь) *světъ* и разматрају се фразеологизми њима мотивисани. Анализира се фразеолошка семантика заснована на семиотичкоме коду светлости као живота и духовног и материјалног благостања, али и семантичке транспозиције које су резултирале фразеолошким значењима у савременом језику. Одабрани примери фразеологизама са компонентом *бео* упућују на (1) архетипски семиотички код у мотивационој бази, али и

на (2) различите могућности структурно-семантичкога раста у појединачним словенским језицима у оквирима претпостављене позадинске слике (божанске) светлости. Та се слика рашчитава у метафоричкоме коду 'светлост → благостање', 'светлост → живот', 'светлост → божански простор'. Представљена анализа је подсетник на фразеологију као чувара архетипске слике света, која се некада до краја открива тек у наивноме мишљењу Праиндоевропљана.

5. Беговић, К. 2024. „Постоји ли историјска фразеологија у србистици“, НССУВД, 53/1, 121–130.

Увид у различита истраживања показује да историјска фразеологија у србистици постоји, али да не постоје теоријски нити синтетички радови који би експлицирали положај ове дисциплине у националној науци. Сprovedена анализа показује неколико основних теоријско-методолошких тенденција у истраживањима:

- (1) дијахронијски историјско-етимолошки оквир руске школе, који баштини фразеолог Д. Мршевић-Радовић, са појединачним ауторима који јој се у теоријско-методолошком смислу прикључују – ово је историјска фразеологија у најужем смислу речи. Међутим, у домен оваквих дијахронијских историјских фразеолошких истраживања укључујемо и појединачне радове А. Ломе и Ј. Грковић-Мејдор, које, без обзира на специфичности у приступу (примарно етимолошки или примарно синтаксичко-семантички) и разнородан корпус, дубински повезује структурни, етимолошки и упоредни метод; нарочито треба истаћи вредност ових радова у фразеолошкој реконструкцији на псл. нивоу, док је реконструкција културне (пра)историје заједничка нит истраживања наведених аутора.
- (2) Истраживања фразеологије у оквиру његошологије, од којих се као доминантни издвајају:
- (2а) лингвокултуролошки синхронијски приступ А. Пејановић;
- (2б) историјско-текстолошки приступ А. Маројевића.

Рад је значајан из перспективе историје дисциплине јер сумира досадашња истраживања и упућује на могуће правце развоја историјске фразеологије. Са даљим истраживањима у овој области требало би да дође до додатне експликације теоријско-методолошког оквира и унификације терминолошкога апарата, а онда и до синтезе која ће интегрисати историјску фразеологију у србистици и адекватно осветлити њено место у словенској филологији.

6. Беговић, К. 2024. „Руски уџбеници код Срба у 18. веку“, у: *Савремено проучавање српског језика и књижевности и других словенских језика и књижевности као матерњих, инословенских и страних*, Зборник радова са XIX конгреса Савеза славистичких друштава Србије, 23–25. VIII 2023, Београд: Савез славистичких друштава Србије, 667–677.

Овај рад написан је са циљем да професорима српскога језика (и књижевности) и студентима србистике кроз уџбеничко штиво приближи основне културноисторијске, филолошке и дидактичко-методичке особине рускословенске парадигме. Кратко се представљају друштвено-политичке историјске околности у којима су се Срби почетком 18. века нашли, а затим се представљају уџбеници из којих се учио

рускословенски језик. Увид у ове уџбенике би могао да помогне у припреми одговарајућих наставних јединица у вези са рускословенском епохом, свестранијем сагледавању потоњег славеносрпског периода, али и да пружи почетни контекст за Вукову реформу, којом ће настати савремени српски књижевни језик. Као најважнији закључци у вези са представљеним приручницима издвајају се следећи:

(1) Буквар Т. Прокоповича, граматика М. Смотричког у издању Ф. Поликарпова и речник Ф. Поликарпова били су врло тражени и коришћени, и представљају темељ образовних алата у 18. веку за руски и српски културни простор;

(2) Њихове дидактичко-методичке специфичности су у складу са оновременим научним, али и општим образовним и дидактичким постигнућима, но њихови аутори, попут Т. Прокоповича или Ф. Поликарпова, размишљали су о томе како уџбенике треба конципирати не би ли ученицима приближили одговарајуће градиво;

(3) Сва три аутора представљају истакнуте личности руске културе, а њихова дела су, као полазишне тачке, утицала на даљи развој не само руске већ и српске филолошке и дидактичко-методичке мисли.

7. Беговић, К. 2025. „Неки аспекти фразеолошке полисемије у историји српскога језика“, *Српски језик, Студије српске и словенске*, XXX, 127–156.

У раду се анализира полисемија фразеолошке јединице *живи огањ (ватра)* кроз историју српскога језика. Реконструисе се полисемантичка структура од претпостављеног псл. значења и њен развој до актуелног стања. Са обзиром на семантичке специфичности синтагми, које резултирају глобалним терминолошким и фразеолошким, али и кумулативним синтагматским значењима, са обзиром на сложеност односа различитих лексичких и фразеолошких значења у анализираном корпусу, у раду се отварају питања којима у србистици до сада није посвећивано много пажње и у томе лежи његов значај: испитује се граница лексичке и фразеолошке полисемије, затим фразеолошке полисемије и семантичке деривације, као и питање семантичке кондензације (универбизације) фразеолошке структуре. У сложеном односу лексичког и фразеолошког значења, закључује се да сва значења синтагме кроз време (њих 17) припадају фразеолошком гнезду у ширем смислу, али не припадају сва полисемантичкој структури фразеологизма *живи огањ (ватра)*. У складу са тим се интерпретира и њихова језичка независност и фразеолошки статус у ужем и ширем смислу. Дијахронијска анализа потврђује семантичку везу међу појединим анализираним значењима и реконструисе полисемантичку структуру сукцесивности фразеолошке јединице. Значења повезана принципом родбинске сличности, која чине реконструисану значењску структуру фразеолошке јединице јесу:

(1) 'огњена божанска стихија'

→ (2) 'отворен јак пламен' (→ (2.1) 'искра, варница')

→ (3) 'неустрашив јунак'

→ (4) опште значење 'темпераментан'

→ (4.1) 'вредан, окретан, брз у послу'

→ (4.2) 'страствена жена (+ путена конотација)'

→ (4.2.1) 'врло привлачна жена'

→ (4.3) 'живахно, врло активно дете'

→ (4.4) 'живахан, врло активан коњ'

Значењски раст полисемантичке структуре фразеолошке јединице од општега значења 'обожена стихија' до значења 'темпераментан' заснива се на метафоричком преносу у којем је активна компонента интензитета, а сва остала значењска померања унутар структуре заснована су на перспективизацији придевске или именичке семантике фразеолошке јединице, док је значење (4.2.1) засновано на метонимијском преносу. Полисемија анализираних јединица одређује се као радијално-ланчана.

Значења у хронолошком оквиру од посл. периода до данас образују сложену семантичку мрежу, која потврђује да је образовање полисемантичке структуре у развојној перспективи когнитивно утемељено.

Посебно се анализира реинтепретирано глобално термилошко значење синтагме, које се не посматра као део полисемантичке структуре фразеолошке јединице, већ као последица семантичке деривације.

Услов за претпостављену полисемантичку структуру фразеолошке јединице јесте извршена семантичка кондензација (универбизација) фразеолошке структуре, и то у значењу 'неустрашив (епски) јунак', након чега ће придев интензификатор постати факултативан у даљој реализацији сродних придевских значења полисемантичке структуре. Кључни чинилац у рашчитавању ексцерпираниог корпуса јесте увид у енциклопедијске податке у вези са анализираним јединицама *живи огањ (ватра)*. Они пружају одговарајући етнокултурни и религијски (митолошки) контекст у којем ваљана (ре)интерпретација унутрашње форме одређује границу *лексичка полисемија – фразеолошка полисемија – фразеолошка семантичка деривација*.

8. Беговић, К. 2025. „Историјска фразеологија и србистика – методе, могућности и перспективе“, у: *Topical Problems of studying the Modern Slavics: Language, Translation, Literature, Culture, History // Актуальные исследовательские проблемы современной славистики: язык, перевод, литература, культура, история*, Зборник радова с међународне научне конференције Полислав (Polyslav), Београд, 8–10. IX 2022, Berlin: Peter Lang GmbH, 82–93.

Овим радом представљени су актуелни токови у историјској, пре свега словенској фразеологији, и размотрено је потенцијално место србистике унутар славистичког фразеолошког оквира. Различите тачке историјске фразеологије дотакнуте овим радом могу се сумирати на следећи начин:

(1) Указано је на потребу за нешто широм дефиницијом основне јединице интересовања историјске фразеологије него што је то у савременим фразеолошким изучавањима;

(2) Представљен је теоријско-методолошки апарат историјских фразеолошких истраживања, који са успехом користе и поједини српски филолози;

(3) Посебна пажња посвећена је могућностима историјске фразеолошке анализе на српском корпусу. Упућено је на различите изазове, ограничења и предострожности које рад на историјском материјалу изискује. Међутим, овде описан материјал, који не претендује на исцрпност, показује да српска филологија нуди опсежан корпус за фразеолошка историјска изучавања;

(4) Неопходност укључивања србистике у славистичке токове истакнута је значајем српског фразеолошког корпуса у компаративно-историјским и етимолошким истраживањима, а посебно је наглашена вредност српског фолклорног језика и епских формула у овом методолошком оквиру;

(5) Потврђена је могућност реконструкције творбених фразеолошких модела на посл. нивоу;

(6) Кратки увид у досадашња истраживања показује да је фразеологија млада дисциплина у србистици, која је још увек у фази експликације својих теоријско-методолошких оквира. Но, са њиховим развојем, у србистици ће бити више историјских фразеолошких истраживања, чиме ће се она интегрисати у постојеће славистичке токове.

Рад је значајан јер заједно са радом „Постоји ли историјска фразеологија у србистици“ (НССУВД, 53/1, 121–130), први пут дефинише и експлицира зачетке историјске фразеологије у србистици, правце њеног развоја и могућности даљег раста не само у србистичком већ и у славистичком контексту.

6. Учешће на научним скуповима

1. 2013. година – учесник на V научном скупу младих филолога Србије, одржаном 30. марта у Крагујевцу, с темом *Мали увид у дијахрону семантику – корен јар- (јар, јара, јарост): значењске транспозиције кроз време.*
2. 2013. година – учесник на III међународној конференцији за младе слависте, одржаној 25–26. априла у Будимпешти, с темом *Етимолошки метод – значајан поступак у семантичким анализама.*
3. 2013. година – учесник на међународној славистичкој конференцији Полислав, одржаној 11–14. септембра у Кијеву, с темом *Hand in the Indo-European Context. Semantic development of the Indo-European “left-right” opposite pair in Serbian and other Slavonic languages.*
4. 2014. година – учесник на међународној славистичкој конференцији Полислав, одржаној 3–5. септембра у Будимпешти, с темом *О глаголах чезнути и ишчезнути в историји сербског језика.*
5. 2015. година – учесник на међународном славистичком скупу 45. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 17–20. септембра у Београду, с темом *Фразеологизми са компонентом жив – историја и савремено стање (О фразеологизму виче (јауче, дере се) не(т)ко као да га жива дере).*
6. 2016. година – учесник на међународној славистичкој конференцији Полислав, одржаној 4–11. септембра у Москви, с темом *Phraseological process: One phrase with component živ (alive) – Serbian and general Slavic plan.*
7. 2017. година – учесник на међународној славистичкој конференцији Полислав, одржаној 11–13. септембра у Новом Саду, с темом *Historical and contemporary phraseology in the South Slavic area: Syntagmatic constructions with component alive (živ).*
8. 2017. година – учесник на међународном славистичком скупу 47. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 14–17. септембра у Београду, с темом *Семантика придева жив кроз време на штокавском језичком простору.*
9. 2018. година – учесник на међународној славистичкој конференцији Полислав, одржаној 10–12. септембра у Лођу, с темом *Еспресивност као критеријум одабира јединице фразеолошког корпуса.*
10. 2018. година – учесник на XVI Међународном конгресу слависта, одржаном 20–27. августа у Београду, с темом *Жива вода као божанска хипостаза – етимолошки примарно значење синтагме жива вода (рад излаган у виду постер-реферата).*
11. 2019. година – учесник на међународном славистичком скупу Славофраз, одржаном 11–13. априла у Братислави, с темом *Ко је јарац живодерац? – О једном прецедентном исказу –.*
12. 2019. година – учесник на међународном славистичком скупу 49. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 12–16. септембра у Београду, с темом *Придев жив као интензификатор у српском фразеолошком корпусу.*
13. 2020. година – учесник на међународном славистичком скупу 50. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 16–20. септембра у Београду, с темом *Утицај антонимије на развој полисемантичке структуре придева (антонимски пар жив – мртав у историји српског језика).*

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

14. 2022. година – учесник на међународном славистичком скупу 52. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 14–19. септембра у Београду, с темом *Семантички динамизам и полисемија – придев бео кроз историју српскога језика*.
15. 2022. година – учесник на међународном славистичком скупу Полислав XXVI, одржаном 8–10. септембра у Београду, с темом *Српска историјска фразеологија – методе, могућности и перспективе*.
16. 2023. година – учесник на националном славистичком скупу XIX Конгрес савеза славистичких друштава Србије, одржаном 23–25. августа у Београду, с темом *Руски уџбеници код Срба у 18. веку*.
17. 2023. година – учесник на међународном славистичком скупу 53. Научни састанак слависта у Вукове дане, одржаном 14–19. септембра у Београду, с темом *Постоји ли историјска фразеологија у србистици?*.
18. 2024. година – учесник на међународном научном скупу у част проф. др Драгани Мршевић-Радовић Фразеологија – перспективе дијахроног и синхроног изучавања, одржаном 7. јуна у Београду, с темом *Човек и кретање – језичка слика света у српској фразеологији (дијахронијски приступ)*.
19. 2024. година – учесник на међународном научном скупу у част проф. др Драгани Мршевић-Радовић Фразеологија – перспективе дијахроног и синхроног изучавања, одржаном 7. јуна у Београду, с темом *Правци и тематски оквири фразеолошких проучавања Драгане Мршевић-Радовић (у коауторству с Наташом Вуловић Емонтс)*.
20. 2024. година – учесник на националном научном скупу Актуелна питања историје српскога језика, одржаном 11–13. октобра у Андрићграду, с темом *Фразеологија и историја језика: Глаголске фразеолошке јединице из семантичког поља 'кретање'*.

7. Учешће у пројектима

ПРЕ ИЗБОРА 2020.

2015. година – језички редактор (супервизор) на пројекту дигитализације српских службених новина Службеног гласника, редактор језичког корпуса славеносрпског периода.

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

2022–2023. учешће у пројекту Владе Републике Србије *Свет у Србији* у наставним и испитним активностима на предмету Српски као страни језик, организатори Центар за српски као страни језик и Филолошки факултет Универзитета у Београду.

2024/2025. учешће у пројекту Владе Републике Србије *Свет у Србији* у наставним и испитним активностима на предмету Српски као страни језик, организатори Центар за српски као страни језик и Филолошки факултет Универзитета у Београду.

8. Остали ангажмани и активности: учешћа на семинарима од јавног значаја ван програма високошколске установе, лингвистичким радионицама, предавања по позиву у другим институцијама, научно-популарна предавања у оквиру одговарајућих манифестација, трибине, и сл.

ПРЕ ИЗБОРА 2020.

1. 2015. година – учесник 56. Републичког зимског семинара Друштва за српски језик и књижевност Србије, одржаном 15–17. јануара у Београду, с темом *Формулације питања и зачкољице у тестовима из српског језика за основну школу*.
2. 2020. година – учесник 61. Републичког зимског семинара Друштва за српски језик и књижевност Србије, одржаном 7–9. фебруара у Београду, с темом *Периодизација у историји књижевних језика код Срба у средњошколској настави*.
3. 2020. година – учесник радионице *Historical Sociolinguistics Young Researchers Forum* (HSYRF-2020), одржаној 6–7. марта у Бриселу.
4. 2020. година – учесник на Семинару српског језика, књижевности и културе Међународног славистичког центра у Београду, одржаном 1–13. септембра, одржано предавање на специјалном курсу за лекторе српског језика *Методички приступ фразеологији српског језика као страног*.
5. 2020. година – лектор за српски језик као страни на Семинару српског језика, књижевности и културе Међународног славистичког центра у Београду.

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

6. 2021. година – лектор на 51. Скупу слависта, у оквиру Семинара српског језика, књижевности и културе, организатори Међународни славистички центар, Филолошки факултет у Београду (31. 8. – 21. 9. 2021, Београд).
7. 2021. година – предавач на семинару Ка савременој настави српског језика и књижевности II с темом *Приступ фразеолошком корпусу у настави српског језика*, организатор Друштво за српски језик и књижевност Србије (9. 10. 2021, Крушевац, 20. 11. 2021, Београд).
8. 2022. година – учесник у манифестацији Март, месец српског језика с темом *Како речи мењају значења кроз време*, организатори Друштво за српски језик и књижевност Србије, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду (15. 3. 2022, Београд).
9. 2022. година – предавач на Курсу за усавршавање лектора српског језика у оквиру 52. Скупа слависта, у оквиру Семинара српског језика, књижевности и културе, организатор Међународни славистички центар, Филолошки факултет у Београду (23–31. август, Тршић).

10. 2022. година – предавач на семинару Превазилажење проблема у настави српског језика у различитим модулима с темом *Родно сензитивни језик и стандарднојезичка норма у школском систему*, организатор Друштво за српски језик и књижевност Србије (19. 11. 2022, Крагујевац, 17. 12. 2022, Панчево).
11. 2022. година – предавач у Школи историје српског језика с темом *Лексичка полисемија у дијахронијској перспективи – основни принципи реконструкције полисемантичке структуре*, организатори Школе Матица српска, Филозофски факултет у Новом Саду, Министарство просвете Републике Србије (4–11. децембар, Тршић).
12. 2023. година – учесник у манифестацији Март, месец српског језика с темом *Ко је јарац живодерац*, организатори Друштво за српски језик и књижевност Србије, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду (21. 3. 2023, Београд).
13. 2023. година – учесник у дијалозима Како до родно осетљивог језика, организатор Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог (27. 3. 2023, Београд, 24. 5. 2023, Нови Пазар, 21. 6 2023, Нови Сад).
14. 2023. година учесник на округлом столу Последице закона о родној равноправности с темом *Један вид савременог остракизма – обигаторност у употреби тзв. родно осетљивог језика*, организатор посланичка група Српски покрет Двери – Патриотски блок, Народна скупштина Републике Србије (17. 6. 2023).
15. 2023. година – лектор на 53. Скупу слависта, у оквиру Семинара српског језика, књижевности и културе, организатори Међународни славистички центар, Филолошки факултет у Београду (1. 9. – 21. 9. 2023, Београд).
16. 2023. година – учесник на скупу Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности с темом *„Родно осетљив језик“ у контексту језика, мишљења и стварности*, организатори Информативна служба Српске Православне Цркве и Матица српска (16. 1. 2024, Београд).
17. 2024. година – предавач на 65. Републичком зимском семинару с темом *Фразеологија у настави – основне особине семантике фразеолошких јединица*, организатор Друштво за српски језик и књижевност Србије (10. 2. 2024, Београд).
18. 2024. година – учесник у манифестацији Март, месец српског језика с темом *Српски језик кроз време – Шта све крије полисемија?*, организатори Друштво за српски језик и књижевност Србије, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима (6. 3. 2024, Београд).
19. 2024. година – гостујући предавач на Универзитету Сорбона у Паризу, предавање из лексикологије (фразеологије) одржано по позиву Катедре за славистику Департмана за српски, хрватски, босански и црногорски језик у оквиру манифестације Март, месец српског језика (19. 3. 2024, Париз).
20. 2024. година – учесник на трибини Андрић међу нама – Критичко издање дела Иве Андрића, књ. 23 и 24, одржаној у Задужбини Иве Андрића, с темом *Андрићеви есеји у послератном периоду* (18. 4. 2024, Београд).

21. 2024. година – учесник на трибини Родно осетљив језик, одржаној у Дому културе Студентски град (29. 4. 2024, Београд).
22. 2024. година – учесник на 54. скупу слависта, на Семинару српског језика, књижевности и културе, одржаном 1–21. септембра, Београд–Тршић, с темом *Ко је јарац живодерац? Могућа интерпретација у оквиру језика, културе и митологије*, организатор Међународни славистички центар (19. 9. 2024, Деспотовац).
23. 2024. година – учесник на трибини о значају ћирилице, одржаној на 6. Фестивалу ћириличних брендова у Историјском архиву Града Новог Сада, с темом *Диграфија у српској култури* (30. 10. 2024).
24. 2024. година – предавач на семинару Ка савременој настави српског језика и књижевности II с темом *Фразеологија и настава српског језика*, организатор Друштво за српски језик и књижевност Србије (30.11.2024, Смедерево).
25. 2024. година – гостујући предавач на Универзитету „Ћирило и Методије“ у Скопљу, предавање одржано по позиву Катедре за славистику Филолошког факултета „Блаже Конески“, у оквиру предмета Српски јазик I, с темом из историјске семантике српског и словенских језика (19. 12. 2024, предавање одржано у онлајн формату).
26. 2024. година – учесник у програму ваннаставних активности на Филолошком факултету у Београду с темом *О пореклу и значењу израза жива ватра у српском језику и култури* (27. 12. 2024).
27. 2025. година – учесник у манифестацији *Март, месец српског језика* с темом *Ћацима ћеш ме, ћацима ћу те*, организатори Друштво за српски језик и књижевност Србије, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима (3. 3. 2025, Београд).
28. 2025. година – гостујући предавач у Француској школи у Београду, предавање из историје српског језика и културе одржано у оквиру предмета Српски језик и књижевност (22. 5. 2025).

9. Чланства у удружењима, организационим и уређивачким одборима

ПРЕ ИЗБОРА 2020.

Технички секретар у Организационом одбору Међународног комитета слависта за припрему 16. Међународног конгреса слависта (2016–2018).

Члан међународног удружења Полислав.

ПОСЛЕ ИЗБОРА 2020.

Члан међународног удружења Полислав.

Члан организационог одбора међународне конференције *Полислав*, одржане 8–10. септембра 2022. године на Филолошком факултету у Београду.

Члан уређивачког одбора колективне монографије *Topical Problems of studying the Modern Slavics: Language, Translation, Literature, Culture, History // Актуалне истраживачке проблеме савремене славистике: јазик, превод, литература*,

культура, история, Зборник радова с међународне научне конференције Полислав (Polyslav), Београд, 8–10. IX 2022, Berlin: Peter Lang GmbH.

Члан организационог одбора међународног научног скупа у част проф. др Драгани Мршевић-Радовић *Фразеологија – перспективе дијахроног и синхроног изучавања*, 7. 6. 2024, Филолошки факултет, Београд.

10. Закључно мишљење и предлог Комисије

На основу свега изнетог у обрасцу, комисија закључује да др Катарина Беговић испуњава све потребне формалне услове за (ре)избор у звање доцента и да је, поврх тога, реч о кандидату који своје научне и наставне активности обавља професионално и веома савесно. Њени радови написани су студиозно и темељито, са поузданим закључцима, те представљају истински допринос науци о српском језику. У раду са студентима др Катарина Беговић изузетно је посвећена и врло успешна на часовима, а и њена активност са студентима на консултацијама може послужити као добар пример успеле комуникације.

Научна и стручна активност др Катарине Беговић огледа се и у њеном доприносу раду различитих научних институција, а овом приликом ћемо издвојити њене различите научне и предавачке, али и бројне друге активности у Међународном славистичком центру у Београду.

Стога Комисија са задовољством предлаже Већу да др Катарину Беговић поново изабере у звање доцента за ужу научну област Српски језик.

У Београду, 5. септембра 2025.

др Александар Милановић, редовни професор

др Виктор Савић, редовни професор

др Исидора Бјелаковић, редовни професор